

Obrzęd mianowania biskupa

Gdy nastanie czas i zbiorą się biskupi, pierwszy z biskupów zakłada na siebie epitachelion. Następnie protojerej ogłasza wybranemu decyzję soboru:

Czcigodny ojciec archimandryto *N.* Świętobliwy Sobór Świętego Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego błogosławi Waszą Świętość na biskupa zbawionych przez Boga miast (*nazwa*).

Wybrany odpowiada:

Ponieważ Świętobliwy Sobór zdecydował podnieść mnie do takiej posługi, dziękuję, przyjmuję i nic przeciw nie mówię.

Pierwszy z biskupów zaczyna:

Błogosławiony Bóg nasz, w każdym czasie, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Mówią wszyscy biskupi: Amen. Królu Niebieski. **Trisagion.** Ojciec nasz.

Pierwszy z biskupów: Albowiem Twoje jest królestwo i moc, i chwała, Ojca i Syna, i Świętego Ducha, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Mówią wszyscy biskupi: Amen.

Błogosławiony jesteś Chryste Boże nasz, któryś rybaków okazał mędracami, zsyłając im Ducha Świętego aby przez nich złowić świat cały, Przyjacielu człowieka, chwała Tobie.

Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Kiedy zstąpiłeś mieszając języki, rozdzieliłeś ludy, Najwyższy, kiedy zaś ogniste języki rozdałeś, wszystkich wezwałeś do jedności i zgodnie sławimy Najświętszego Ducha.

Następnie pierwszy z biskupów mówi ektenię:

Zmiłuj się nad nami, Boże, według wielkiego miłosierdzia Twego, prosimy Cię, wysłuchaj i zmiłuj się.

Jeszcze módlmy się za czcigodnego archimandrytę *N.*, wybranego na biskupa zbawionych przez Boga miast (*nazwa*).

Jeszcze módlmy się za wszystkich braci i za wszystkich chrześcijan.

Albowiem jesteś Bogiem miłosiernym, Przyjacielem człowieka, i Tobie chwałę oddajemy, Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, teraz i zawsze, i na wieki wieków.

Biskupi: Amen.

Pierwszy z biskupów: Oto mądrość! Najświętsza Bogurodzico, wybaw nas!

Biskupi: Czcigodniejszą od Cherubinów i bez porównania chwalebniejszą od Serafinów, któraś bez zmiany zrodziła Boga Słowo, Ciebie, prawdziwą Bogurodzicę, wysławiamy.

Pierwszy z biskupów: Chwała Tobie, Chryste Boże, Nadziejo nasza, chwała Tobie!

Biskupi: Chwała Ojcu i Synowi, i Świętemu Duchowi, i teraz, i zawsze, i na wieki wieków. Amen. Panie, zmiłuj się (**trzy razy**). Pobłogosław!

Pierwszy z biskupów: Który pod postacią ognistych języków zesłał z niebios Najświętszego Ducha na swych świętych uczniów i apostołów, Chrystus, prawdziwy Bóg nasz, dla modlitw przeczystej swej Matki, czcigodnego i sławnego Proroka, Poprzednika i Chrzciciela Jana, i świętego *N.*, którego pamięć dzisiaj obchodzimy, i wszystkich świętych, zmiłuje się nad nami i zbawi nas, bo jest Dobrym i Przyjacielem człowieka.

Chór wygłasza życzenia długich lat.

Pierwszy z biskupów błogosławi wybranego krzyżem i wodą święconą.

Zebrani biskupi i wszyscy inni przechodzą do głównej świątyni, i ubierają się według zwyczaju, i wchodzą na katedrę biskupią, poprzedzani przez archimandrytów, igumenów, protoprezbiterów i całe duchowieństwo.

Pośrodku świątyni kładzie się dywan z wyobrażeniem orła jednogłowego, mającego rozpostarte skrzydła, stojącego na nogach, a pod jego nogami miasto z bramami i murami obronnymi, orzeł zaś jakby stawał na tych basztach.

Biskupi polecają protoprezbiterowi i protodiakonowi wezwać kandydata do święceń. Oni kłaniają się i pocałowawszy ręce biskupie biorą kandydata znajdującego się w prezbiterium i ubranego w pełny strój kapłański, i przyprowadzają go do ogona orła, a kandydat kłania się trzykrotnie.

Protodiakon czyni pierwsze przyprowadzenie wybranego, mówiąc donośnym głosem:

Przyprowadzany jest umiłowany przez Boga, wybrany i zatwierdzony archimandryta *N.*, mający być wyświęconym na biskupa zbawionych przez Boga miast (*nazwa*).

Pierwszy z biskupów mówi: Po cóż przyszedłeś i czego chcesz od naszej mierności?

Wybrany odpowiada: Łaski święceń biskupich, czcigodni.

Zapytuje go biskup, mówiąc: Jak wierzysz?

Kandydat zaś mówi głośno pierwsze Wyznanie Wiary, czyli Symbol nicejsko-konstantynopolitański:

Wierzę w jednego Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, wszystkich rzeczy widzialnych i niewidzialnych. I w jednego Pana Jezusa Chrystusa, Syna Bożego Jednorodzonego, który z Ojca jest zrodzony przed wszystkimi wiekami. Światłość ze Światłości, Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego, zrodzony, a nie stworzony, współistotny Ojcu, przez Którego wszystko się stało. Który dla nas, ludzi, i dla naszego zbawienia zstąpił z nieba i

wcielił się z Ducha Świętego, i Marii Dziewicy, i stał się człowiekiem. Ukrzyżowany zaś za nas pod Poncjuszem Piłatem, umęczony i pogrzebany. I zmartwychwstał w trzeci dzień według Pisma. Który wstąpił na niebiosa, siedzi po prawicy Ojca. I znowu przyjdzie w chwale sądzić żywych i umarłych, którego królestwa nie będzie końca. I w Ducha Świętego, Pana, Ożywiciela, który z Ojca jest wyłoniony, któremu wspólnie z Ojcem i Synem oddawany jest pokłon i chwała, który mówił przez proroków. W jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół. Wyznaję jeden chrzest na odpuszczenie grzechów. Oczekuję zmartwychwstania umarłych, i życia przyszłego wieku. Amen.

Po odmówieniu Symbolu Wiary biskupi błogosławią go, mówiąc: Łaska Boga Ojca i Pana naszego Jezusa Chrystusa, i Świętego Ducha niech będzie z tobą.

Znowu doprowadza się wybranego do środka orła, a protodiakon mówi:

Przyprowadzany jest umiłowany przez Boga, wybrany i zatwierdzony archimandryta *N.*, mający być wyświęconym na biskupa zbawionych przez Boga miast (*nazwa*).

Wybrany staje na środku orła, a biskup mówi do niego: Wyjaw nam dokładniej, jak wierzysz w cechy Trzech Hipostaz nieosiągalnego Boga.

Wybrany donośnym głosem, aby być słyszany przez wszystkich, czyta drugie Wyznanie Wiary:

Wierzę w jednego Boga, w Trzech poszczególnych Hipostazach, Ojca mówię, i Syna, i Świętego Ducha, rozdzielonych według pojmowania cech, nierozdzielnych natomiast w naturze. I cała Trójca ta sama jest, i cała jedność także. Jedność w naturze i jedność według postaci. Trójca według cech i imion. Nazwany bowiem jest Ojciec, a także Syn i Święty Duch. Ojciec niezrodzony i przedwieczny, gdyż od nikogo nie ma istnienia, a tylko z siebie. Wierzę, że Ojciec jest zasadą Syna i Ducha, Syna według zrodzenia i Świętego Ducha według pochodzenia. Ojciec bowiem rodzi Syna i od Niego pochodzi Duch Święty, Syn rodzi się z samego Ojca i Duch Święty pochodzi od Ojca. Tak więc głoszę jedną zasadę i jedną przyczynę wyznaję Ojca, Synowi i Duchowi. Wyznaję też, że Syn ma zasadę pozczasową i niepodzielną, nie jak zasada stworzeń pierwotnych od nich będąca i pierwszeństwo do nich mająca. Niech tak nie będzie! To bowiem złości Ariusza jest szaleństwo. On to bowiem, podły, poważał się uważać Syna i Ducha Świętego za stworzenia. Ja natomiast wyznaję zasadę Syna od Ojca bez początku będącą. Ani Ojciec nie oddziela się od Syna, ani Syn od Ducha, ani Duch Święty od Ojca i Syna, ale cały Ojciec jest w Synu i Świętym Duchu, i cały Syn w Ojcu i Świętym Duchu, i cały Święty Duch w Ojcu i Synu, jednoczą się bowiem rozdzielnie i rozdzielają się w jedności.

Wyznam także, że Słowo Boże, współistotne Ojcu, przedwieczne, nieosiągalne, nieskończone, zstąpiło aż do naszej natury i przyjęło człowieczeństwo ze świętego i dziewiczego ciała nieskalanej i czystej Dziewicy, aby dać całemu światu zbawienie i łaskę przez swoją łaskawość. Jak bowiem wiadomo, cierpiało jako Bóg, ale cierpiało ciałem, bóstwa natomiast cierpiącego lub też cierpiącego przez ciało nie było. Umierając bowiem za nas przyjęło śmierć, będąc nieśmiertelnym według bóstwa. Po swoim zmartwychwstaniu wstąpiło na niebiosa i zasiadło po prawicy Ojca. Prawicę natomiast Ojca wyznaję bez miejsca i określenia, lecz wyznaję prawicę Bożą za niemającą początku i przedwieczną chwałę, jaką miał Syn przed Wcieleniem i po Wcieleniu też ją miał. Jego święte ciało zjednoczyło się bowiem z bóstwem, ale nie ma przez to jedności ze Świętą Trójcą. Niech tak nie będzie! Trójca pozostaje bowiem Trójcą także po zjednoczeniu Jednorodzonego, będącego z Nią nierozłącznym, ze świętym Jego ciałem i z Nim przebywającym na wieki. Z tym też ciałem przyjdzie sądzić żywych i umarłych, sprawiedliwych i grzesznych. Sprawiedliwym odda za uczynki bogatą nagrodę i królestwo niebieskie, dla którego tutaj trudzili się. Grzesznikom natomiast wymierzy wieczną mękę i nieskończony ogień Gehenny. Ognia tego obyśmy wszyscy uniknęli i stali się dziedzicami wiecznych oraz niezniszczalnych dóbr, w Chrystusie Jezusie Panu naszym. Amen.

Biskup błogosławi kandydata, mówiąc:

Łaska Świętego Ducha niech będzie z tobą, oświecając i umacniając, i pouczając cię przez wszystkie dni twego życia.

Następnie wybranego doprowadza się do głowy orła i protodiakon znowu mówi:

Przyprowadzany jest umiłowany przez Boga, wybrany i zatwierdzony archimandryta *N.*, mający być wyświęconym na biskupa zbawionych przez Boga miast (*nazwa*).

Wybrany staje na głowie orła, a biskup mówi do niego: Wyjaw nam jeszcze dokładniej, jak wyznajesz wcielenie Hipostazy Syna i Słowa Bożego.

Wybrany czyta donośnie trzecie Wyznanie Wiary:

Wierzę w jednego Boga, Ojca Wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi, widzialnych i niewidzialnych, przedwiecznego i niezrodzonego, bez przyczyny, zasadę natury i przyczynę Syna oraz Ducha. Wierzę także w Jednorodzonego Jego Syna, nieustannie i beczasowo z Niego rodzonego, współistotnego Jemu, przez którego wszystko się stało. Wierzę także w Ducha Świętego, od tegoż Ojca pochodzącego i współsławionego jako współistotnego i współtronującego z Jednorodzonym, i równie z Nim sławionego, i stwórcę stworzeń.

Wierzę, że jeden z tejże nadprzyrodzonej i życiodajnej Trójcy, Jednorodzone Słowo, zstąpiło z niebios dla nas ludzi i dla naszego zbawienia, przyjęło ciało z Ducha Świętego i z Marii Dziewicy, i stało się człowiekiem, czyli stało się doskonałym człowiekiem pozostając Bogiem i niczym nie zmieniając Bożej natury przez przyjęcie ciała, lub też w co inne ją przemieniając, ale bez zmiany przyjął ludzką naturę, a z nią cierpienie i śmierć przecierpiał, od wszelkiego cierpienia wolny w bożej naturze, i zmartwychwstał trzeciego dnia, wstąpił na niebiosa i zasiadł po prawicy Ojca.

Wierzę, że zgodnie z Bożą tradycją i przekazem w Bogu jest jeden powszechny i apostołski Kościół.

Jeszcze też wcielonego Słowa jedną Hipostazę wyznając i wierzę, i głoszę, że jeden i tenże jest Chrystus, zachowujący po wcieleniu dwie natury, w nich natomiast i z nich natomiast jest. Jako następstwo tego czcę też i dwie wole, gdyż każda natura zachowuje własną wolę i własne działanie.

Oddaję też cześć w sposób względny, a nie boski, godnym czci i boskim ikonom samego Chrystusa i przeczystej Bogurodzicy oraz wszystkich świętych, kult przed nimi okazywany przenosząc na pierwowzory, a inaczej o tym mędrkujących odłączam jako obcych.

Rzucam anatemę na Ariusza i jego współników, myślących jak on niegodnie i źle: Macedoniusza i wraz z nim słusznie nazwanych pneumatomachami: także Nestoriusza i pozostałych przywódców herezji i im podobnie myślących odrzucam i anatematyzuję. Wyraźnie też mówię wszelkim heretykom: anatema!

Władczynię zaś naszą Bogurodzicę Marię w sposób właściwy i prawdziwie wyznaję, że cieleśnie zrodziła Jednego z Trójcy, Chrystusa Pana naszego. Ona to niech będzie mi pomocnicą, opiekunką i ochroną przez wszystkie dni mego życia. Amen.

Biskup błogosławi kandydata, mówiąc:

Łaska Świętego Ducha przez moją mierność podnosi ciebie, umiłowanego przez Boga archimandrytę *N.*, wybranego na biskupa zbawionych przez Boga miast (*nazwa*).

Kandydat kłania się trzykrotnie biskupom, a protodiakon przyprowadza go do biskupów, którym kandydat wręcza napisane Wyznania Wiary, całując ich prawice. Także schodzi z ambony i kłania się, biskupi natomiast błogosławią go, mówiąc:

Łaska Najświętszego Ducha niech będzie z tobą.

Kandydat zostaje przyprowadzony na dywan z wyobrażeniem orła i chór śpiewa mu życzenia długich lat życia.